

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lapis Philosophicus, Et Aurum Potabile, Eleemosyna

Foullon, Jean E.

Leodii, 1667

Considerationes Septem, Ad Disponendum Æternitatis Ingressum, Ubi
Semel Errasse, Semper Errasse Est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51728)

CONSIDERATIONES

SEPTIMUM,

AD DISPONENDUM

ÆTERNITATIS

INGRESSUM,

UBI SEMEL ERRASSE,

SEMPER ERRASSE EST.

I. QUID EST VITA HOMINIS?

Luxus præceps, cu-
jus ne stillula quidem
teneri potest : fugax
curriculum, cujus
nec momentum sta-
bile est : ortûs & interitûs con-
catenata revolubilitas, cujus ne
punctum quidem fixum est.

*Quid est vita vestra? Vapor est, ad mo-
dicum parens, & deinceps exterminabi-
tur. Jac. 4.*

F 2

Quid

Quid dicturus es, malè amator, perversè amator : quid dicturus es huic amata vitæ tuæ? Dic, alloquere, blandire si potes. Quid dicturus es? Ad istam nuditatem me perduxit pulcritudo tua. Clamat tibi, Feda sum, & tu amas? Clamat, Dura sum, & tu amplecteris? Clamat, Volatica sum, & tu sequi conaris? Ecce respondet tibi amata tua, Non tecum stabo. August. Ser. III. de diver.

2. QUID EST MORS.

NATURÆ humanæ debitum, ab omnibus solvendum; horâ, quâ creditor repetet; loco, quo depositor volet; modo, quo Deus statuet: horâ, loco, modo, quibus debitor nescit.

Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem? Ps. 88.

Vita hæc misera est, mors incerta: si subito obrepat, quomodo hinc exhibimus? Aug. l. 6. Conf. c. II..

3. QUID

3. QUID EST ÆTERNITAS?

INITIMUM sine fine: finis semper incipiens: vitarum humanarum interminatus terminus: futurum semper præfens, & futurum: fluentibus assiduè partibus permanens totum. Hoc nostra est æternitas, quæ mortem excipit. Nam Dei æternitas, est punctum immobile, cui neque initium, nec finis est: ex quo evolvuntur initia omnia, & fines. Æternitas nostra est, semper fore: Dei æternitas, semper esse.

Numerus dierum hominum, ut multum, centum anni: quasi gutta aque maris deputati sunt, & sicut calculus arena, sic exigui anni in die ævi. Eccles. c. 18.

Quidquid vis, dicis de æternitate: ideo autem quidquid vis dicis, quia quidquid dicis, minus dicis. Sed ideo necesse est aliquid

F 3

dicas,

dicas, ut sit unde cogites, quod non potest dici. Aug. in Psal. 61.

4. QUID EST INFÆLIX
æternitas?

MORS numquam moritura
vita semper moriens: cala-
mitatum omnigenarum horribi-
lis immortalitas: pœna sensûs
omnis interni, & externi, num-
quam defitura: pœna immensi
damni, ex summi boni irreparabili
jacturâ.

*Fumus tormentorum eorum ascendet in
secula seculorum: nec habent requiem die
ac nocte. Apoc. c. 14. Pars illorum
erit in stagno ardenti igne, & sulphure:
hec est mors secunda. Apoc. c. 21.*

*Quia non videns placuisti tibi, displice-
bis & mihi, & tibi; mihi, cùm judicabe-
ris; tibi, cùm ardebis. In Ps. 49.*

*Qui dulcedinem sapientia & veritatis
utrumque sentire ceperunt, noverint quod
dico;*

dico; quanta pœna est, tantummodo à facie Dei separari. Ib.

5. QUID EST FÆLIX
æternitas?

INFINITI boni perpetuum,
cum immobili possessione, desi-
derium: jucunditas continua sine
mistura fastidii: sine vicissitudine
laboris jucundissima quies: immu-
tabile gaudium de præsentia om-
nium, quæ benè delectant; ab-
sentiâ omnium, quæ cruciant.

Oculus non vidit, nec auris audivit, nec
in cor hominis ascendit, quæ preparavit
Deus iis, qui diligunt eum. 1. Cor. 2.

Extendat anima cupiditatem suam, &
sinu capaciore querat comprehendere, quod
oculus non vidit, nec auris audivit, nec in
cor hominis ascendit. Desiderari potest,
concupisci potest, suspirari potest: verbis
explicari non potest. Aug. tract. 34. in
Jo. Tanta est jucunditas lucis æternæ; ut
etiam sibi

etiamsi non liceret in ea manere, quam unius diei morâ, propter hoc solum innumera-
rabiles anni hujus vitæ, pleni delitiis, &
circumfluentiâ temporalium bonorum, ju-
re meritoque contemnerentur. Idem
lib. 3. de lib. arb. c. 25.

6. QUÆ VIA AD INFÆLICEM
æternitatem?

ÆTERNITATIS oblivio: fu-
turorum præ præsentibus
neglectus: mendax tranquillitas:
insidiosa prosperitas: callosa con-
scientia: infana securitas. Subter-
raneus esse vult, qui nimis terre-
nus est.

Orane quod est in mundo, concupiscen-
tia carnis est, & concupiscentia oculorum,
& superbia vitæ. 1. Joan. 2. Via pec-
cantium complanata lapidibus, & in fine
illorum inferi, & tenebra, & poena. Eccl.
c. 21.

Redite

Redite prævaticatores ad cor, & inhaerere illi, qui fecit vos. Quò itis in aspera, quò itis? Quò vobis adhuc, & adhuc, ambulare vias difficiles, & laboriosas? Non est requies, ubi quæritis eam. Quærite, quod quæritis: sed ibi non est, ubi quæritis. Beatam vitam quæritis in regione mortis: non est illic. Quomodo enim beata vita, ubi nec vita? Aug. l. 4. Conf. c. 12.

7. QUÆ VIA AD FÆLICEM
æternitatem?

ÆTERNITATIS memoria: desiderium futurorum: terrenorum præ cælestibus neglectus: conscientia cura: vita innocens, aut pœnitens: innocentia, & pœnitentia, coronis bona mors.

Ego sum via, & veritas, & vita, inquit Christus. Joan. c. 14. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite. Joan. 8. Mundus transi-

transit, & concupiscentia ejus. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in eternum. I. Joan. 2.

Benè vivite, ne malè moriamini. August. Serm. 24. de ver. Dom. Certè non potest malè mori, qui benè vixerit. Id. de Disc. Christ. sub finem.

FINIS.